Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 378/2007,**

27. märts 2007,

milles sätestatakse määrusega (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ettenähtud otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise eeskirjad ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1290/2005

(ELT L 95, 5.4.2007, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009, 19. jaanuar 2009	L 30	16	31.1.2009
►**M2**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1231/2011, 16. november 2011	L 326	24	8.12.2011

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 378/2007,

27. märts 2007,

milles sätestatakse määrusega (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ettenähtud otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise eeskirjad ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1290/2005

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

ning arvestades järgmist:

(1) Teatavatel liikmesriikidel on nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrusele (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) ([1]) vastavate maaelu arengu programmide rahastamisega erilised raskused. Kõnealuste riikide maaelu arengu poliitika tugevdamiseks peaks neil olema võimalus kohaldada vabatahtliku ümbersuunamise süsteemi. Nimetatud võimalus tuleks anda neile liikmesriikidele, kus vabatahtlikku ümbersuunamist juba kohaldatakse kooskõlas komisjoni 22. septembri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 1655/2004, millega sätestatakse eeskirjad ülemineku kohta nõukogu määruse (EÜ) nr 1259/1999 artiklis 4 kehtestatud vabatahtlikult toetuse muutmise süsteemilt nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 kehtestatud kohustuslikule toetuse muutmise süsteemile ([2]) või kellele lubati määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 70 lõike 4a alusel erandit ühenduse toetuse kaasrahastamise nõudest. Vabatahtlik ümbersuunamine peaks toimuma otsetoetuste vähendamise näol määruse (EÜ) nr 1782/2003 ([3]) artikli 2 lõike d tähenduses, kasutades kõnealusele vähendamisele vastavaid summasid, et rahastada maaelu programme vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1698/2005. Vabatahtliku ümbersuunamise kohaldamisest tulenevad otsetoetuste vähendamised peaksid olema lisaks nendele otsetoetustele, mis tulenevad määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 10 ette nähtud kohustusliku ümbersuunamise kohaldamisest.

(2) Halduslikku rakendamise lihtsustamiseks tuleks vabatahtlikele ümbersuunamistele kohaldatavad eeskirjad ja ka arvutamise alus viia vastavusse nende eeskirjadega, mida kohaldatakse kohustuslikele ümbersuunamistele vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 10.

([1]) ELT L 277, 21.10.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2012/2006 (ELT L 384, 29.12.2006, lk 8).
([2]) ELT L 298, 23.9.2004, lk 3.
([3]) ELT L 270, 21.10.2003, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2013/2006 (ELT L 384, 29.12.2006, lk 13).

▼B

(3) Selleks et võtta arvesse väiketootjate konkreetset olukorda, tuleks vabatahtliku ümbersuunamise kohaldamisel samamoodi nagu kohustusliku ümbersuunamise puhul anda neile täiendav toetussumma. See täiendav summa peaks olema võrdne summaga, mis saadakse vabatahtliku ümbersuunamise kohaldamisest otsetoetustele esimese 5 000 euro suhtes, ning ülemmäära määrab kindlaks komisjon.

(4) Nende liikmesriikide puhul, kus juba kasutatakse vabatahtlikku ümbersuunamist, peaks käesoleva määrusega sätestatud uus vabatahtliku ümbersuunamise kord võimalusel vältima kõrvalekaldumist olemasolevast mehhanismist, vältimaks seda, et põhjustatakse tarbetut halduskoormust ning muudetakse mitu aastat kehtinud rakenduskorda, millega põllumajandustootjad on ennast nii praktikas kui ka majanduslikust seisukohast kohandanud. Seega tundub olevat asjakohane, et liikmesriikidele, kes kohaldavad käesoleva määruse jõustumisel vabatahtlikku ümbersuunamist, antakse õigus säilitada oma kehtiva süsteemi teatavaid hästitoimivaid osi, vältides samal ajal põllumajandustootjate põhjendamatut ebavõrdset kohtlemist. Lisaks peaks selle tagamiseks, et uus kord oleks kooskõlas ühtse otsemaksete kava rakendamise korraga, saama piirkondade kaupa eristatud vabatahtliku ümbersuunamise määrasid kasutada üksnes need liikmesriigid, kes kohaldavad ühtset otsemaksete kava piirkondlikul tasandil vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 58 ettenähtule.

(5) Vabatahtliku ümbersuunamise kohaldamisest tulenevate summade kasutamisel ei tohi kohaldada määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohaseid EAFRDi panuse ülemmäärasid. Seetõttu tuleks ette näha erand kõnealusest määrustest. Nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta) ([1]) kohast EAFRDi suhtes kohaldatavat eelrahastamise korda nende summade suhtes ei kohaldata.

(6) Selleks et võtta vastu vabatahtliku ümbersuunamise kohaldamist käsitlevaid teadlikke otsuseid, peaksid liikmesriigid läbi viima nimetatud ümbersuunamise potentsiaalse mõju põhjalikke hindamisi, eelkõige seoses nende põllumajandustootjate majandusliku olukorraga, kelle suhtes seda ümbersuunamist rakendatakse, ning sellega, millist mõju see avaldab nende tootjate suhtelisele positsioonile põllumajandussektoris. Vabatahtlikku ümbersuunamist kohaldavad liikmesriigid peaks tähelepanelikult jälgima selle rakendamise mõju. Komisjoni tuleks mõjuhindamisest ja jälgimise tulemustest teavitada, pidades silmas poliitika arendamist tulevikus.

(7) Vabatahtlikku ümbersuunamist tuleks vaadelda maaelu arendamisele suunatud ühenduse toetuse laiemas kontekstis. Selle panust tuleks analüüsida muu hulgas liikmesriikide mõjuhindamistest lähtudes. Sellest analüüsist lähtuvalt esitab komisjon enne 2008.

([1]) ELT L 209, 11.8.2005, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 320/2006 (ELT L 58, 28.2.2006, lk 42).

▼B

aasta lõppu Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles antakse ülevaade vabatahtliku ümbersuunamise rakendamisel saadud kogemustest.

(8) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ([1])

(9) Vabatahtliku ümbersuunamise kohaldamisest tulenevaid summasid tuleks võtta arvesse Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi poolt rahastavate kulude iga-aastase ülemmäära määramisel ja määrusesse (EÜ) nr 1290/2005 tuleks lisada võimalus võtta vastu üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad eelkõige vabatahtlikku ümbersuunamist.

(10) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 1290/2005 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

VABATAHTLIK ÜMBERSUUNAMINE

Artikkel 1

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 10 kohaldamist, võivad liikmesriigid,

a) kui käesoleva määruse jõustumisel kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1655/2004 artiklis 1 sätestatud täiendavat otsetoetuste vähendamise süsteemi, või

b) kui neile lubati määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 70 lõike 4a alusel erandit ühenduse toetuse kaasrahastamise nõudest,

kohaldada vähendamist (edaspidi "vabatahtlik ümbersuunamine") kõigi otsetoetuste summade suhtes, mida antakse nende territooriumil asjaomasel kalendriaastal määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 2 punkti e tähenduses ajavahemikul 2007–2012.

2. Vabatahtliku ümbersuunamise kohaldamisest tulenevad netosummad on nendes liikmesriikides, kus need loodi, kättesaadavad ühenduse toetusena maaelu arengu programmi meetmete toetamiseks, mida rahastatakse Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist vastavalt määrusele (EÜ) nr 1698/2005.

▼M1

3. Vabatahtlike ümbersuunamistega seotud vähendused tuleks arvutada samadel alustel nagu need, mida kohaldatakse ümbersuunamiste suhtes vastavalt nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

▼M1

73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ([1]) artiklile 7.

▼B

4. Iga liikmesriik kohaldab ühtset vabatahtliku ümbersuunamise määra kalendriaasta kohta. Seda määra võidakse järk-järgult muuta vastavalt varem kindlaksmääratud meetmetele. Vähendamise ülemmäär on 20 %.

▼M1

5. Põllumajandustootja suhtes kohaldatavad ümbersuunamise määrad, mis tulenevad nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 7 kohaldamisest ja millest on lahutatud viis protsendipunkti, lahutatakse vabatahtliku ümbersuunamise määradest, mida liikmesriigid kohaldavad käesoleva artikli lõike 4 kohaselt. Nii lahutatav protsendimäär kui lõplik vabatahtliku ümbersuunamise määr on null või sellest suurem.

▼B

Artikkel 2

1. Kahe kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist otsustavad liikmesriigid ajavahemikus 2007–2012 kohaldatava vabatahtliku ümbersuunamise iga-aastase määra ja teatavad selle komisjonile.

2. Vabatahtlikku ümbersuunamist kohaldada kavatsevad liikmesriigid viivad läbi vabatahtliku ümbersuunamise mõju hindamise, eelkõige seoses asjaomaste põllumajandustootjate majandusliku olukorraga, võttes arvesse vajadust vältida põllumajandustootjate põhjendamatut ebavõrdset kohtlemist.

Liikmesriigid, kes kavatsevad kohaldada vastavalt artikli 3 lõike 1 punktile b piirkondade kaupa eristatud määrasid, hindavad samuti nende eristatud määrade mõju, võttes arvesse vajadust vältida põllumajandustootjate põhjendamatut ebavõrdset kohtlemist.

Asjaomased liikmesriigid edastavad komisjonile mõjuhinnangud koos lõikes 1 nimetatud teabega.

Artikkel 3

1. Liikmesriik, kus käesoleva määruse jõustumisel kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1655/2004 artiklis 1 nimetatud otsetoetuste täiendava vähendamise süsteemi ja kus kohaldatakse piirkondlikul tasandil ühtset otsemaksete kava vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 58, võib otsustada ajavahemikul 2007–2012:

▼M1

a) erandina käesoleva määruse artikli 1 lõikest 3 kohaldada ümbersuunamise kohaseid vähendusi vastavalt arvutusele, mida kohaldatakse ümbersuunamise suhtes määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 7 kohaselt, võtmata arvesse kõnealuse artikli lõikes 1 sätestatud 5 000 euro suurust mahaarvamist; ja/või

([1]) ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

▼B

b) erandina artikli 1 lõikest 4 kohaldada määrasid, mis on objektiivsete kriteeriumite alusel piirkondade kaupa eristatud. Asjaomase liikmesriigi mis tahes piirkonnas kohaldatav ülemmäär on 20 %.

2. Erandina artikli 2 lõikest 1 esitab iga liikmesriik, mis kohaldab käesoleva artikli lõike 1 alusel piirkondade kaupa eristatud vabatahtliku ümbersuunamise määrasid, kahe kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist ajavahemiku 2007–2012 kohta komisjonile kontrollimiseks järgmise teabe:

a) vabatahtliku ümbersuunamise iga-aastased määrad iga piirkonna ning kogu territooriumi kohta;

b) iga-aastased vabatahtlikust ümbersuunamisest tulenevad vähendamiste kogusummad;

c) vajadusel, iga-aastane täiendavate summade, mis on vajalikud artikli 1 lõike 3 teises lõigus nimetatud täiendava toetussumma katmiseks, kogusumma;

d) statistilised ja muud andmed, mida kasutatakse punktides b ja c nimetatud summade kindlaksmääramisel.

3. Vajadusel esitavad liikmesriigid komisjonile ajakohastatud andmed lõike 2 punktides b ja c nimetatud summade kohta. Need ajakohastatud andmed saadetakse komisjonile enne 31. detsembrit aastal, mis eelneb määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 2 punktis e määratletud aastale, mille kohta need andmed käivad.

4. Kui komisjon soovib selgitusi lõigete 2 ja 3 kohaselt esitatud andmete kohta, vastab liikmesriik sellele taotlusele ühe kuu jooksul.

Artikkel 4

▼M2

1. Vabatahtliku ümbersuunamise kohaldamisest tulenevad netosummad määrab komisjon kindlaks rakendusaktidega ilma artiklit 6a kohaldamata, lähtudes:

▼B

a) vabatahtliku ümbersuunamise ühtse siseriikliku määra arvutusest;

b) juhul, kui liikmesriik kohaldab piirkondade kaupa eristatud määrasid, artikli 3 lõikes 2 nimetatud summadest, mille liikmesriigid on esitanud oma taotluses, või artikli 3 lõikes 3 nimetatud ajakohastatud andmetest.

Need netosummad lisatakse määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 69 lõigetes 4 ja 5 nimetatud iga-aastasele liikmesriikide kaupa tehtavale jaotusele.

2. Liikmesriigid võivad otsustada mitte kohaldada määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 70 lõikes 3 nimetatud ülemmäärasid iga-aastasele liikmesriikide kaupa tehtavale jaotusele käesoleva artikli lõike 1 kohaselt lisatavate netosummade suhtes.

▼B

Määruse (EÜ) nr 1290/2005 artiklit 25 ei kohaldata iga-aastasele liikmesriikide kaupa tehtavale jaotusele käesoleva artikli lõike 1 kohaselt lisatavate netosummade suhtes.

Artikkel 5

Vabatahtlikku ümbersuunamist kohaldavad liikmesriigid ning komisjon jälgivad tähelepanelikult vabatahtliku ümbersuunamise rakendamise mõju, eelkõige seoses põllumajandusettevõtete majandusliku olukorraga, võttes arvesse vajadust vältida põllumajandustootjate põhjendamatut ebavõrdset kohtlemist. Sel eesmärgil esitavad asjaomased liikmesriigid komisjonile aruande 30. septembriks 2008.

▼M2

Artikkel 6

1. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu erisätted vabatahtliku ümbersuunamise integreerimiseks maaelu arengu programmitöösse. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 6a lõikes 1 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu erisätted vabatahtliku ümbersuunamise finantsjuhtimiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 6a lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 6a

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 1698/2005 alusel loodud maaelu arengu komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 ([1]) tähenduses.

Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

2. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 1290/2005 alusel loodud põllumajandusfondide komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

▼B

Artikkel 7

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule enne 31. detsembrit 2008 vabatahtliku ümbersuunamise kohaldamise kohta aruande, vajadusel koos asjaomaste ettepanekutega.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

▼B

II PEATÜKK

MÄÄRUSE (EÜ) NR 1290/2005 MUUTMINE JA LÕPPSÄTE

Artikkel 8

Määrust (EÜ) nr 1290/2005 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 12 lõige 2 asendatakse järgmise tekstiga:

   “2. Komisjon määrab kindlaks summad, mis vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 10 lõikele 2, artiklile 143d ja artiklile 143e ning nõukogu määruse (EÜ) nr 378/2007 (*) artikli 4 lõikele 1 antakse EAFRDi käsutusse.

   _____

   (*) ELT L 95, 5.4.2007, lk 1”.

2. Artikli 42 sissejuhatava osa teine lause asendatakse järgmisega:

   “Nimetatud meetmed hõlmavad eelkõige järgmist:”.

Artikkel 9

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.